

[Ole Olsen.]

begynde med, altså § 2, stk. 1, og sige, at den er ikke rimelig. Vi ved alle sammen, at får vi et direktiv, så kommer vi vel nok til at sige »ja vel« og rette os ind, men jeg synes virkelig, ministeren kan vente, til vi får direktivet, og så komme tilbage til folketinget. Så kan man tage de konsekvenser til den tid. Jeg er ikke tryk ved at give indenrigsministeren sådan en blankocheck, som han selv kan udfylde.

Tøvrigt skal jeg ligesom de andre ordførere først og fremmest tage fat på overgangsbestemmelserne. Jeg finder overgangsbestemmelserne fuldstændig urimelige. Det er en alt for stor gruppe, man skærer af. Jeg går ud fra, at andre på samme måde som jeg har fået utallige henvendelser fra de folk, der berøres heraf.

For øjeblikket er det desværre ikke så mange mennesker, der får tilskud til briller fra sygesikringens side, men jeg er da ikke sikker på, at det sidste ord er sagt i den sag. Det kan da godt være, at vi engang får rimeligere regler igen — det håber jeg da også at ministeren håber på — hvis vi får magt, som vi har agt. Og skulle det ske, ja, så er det jo endnu mere kritisk for så bliver konkurrenceforvridningen endnu alvorligere; så er der endnu flere, der bliver holdt udenfor. Det synes jeg ikke må finde sted.

Efter det, der er sagt heroppefra, må man vurdere det sådan, at hvis ministeren ikke viser sig endda særdeles løjelig på dette område, ja, så får dette lovforslag en særdeles krank skæbne, så viser det sig nok ikke her mere.

Der er også andre synspunkter. Det er en branche, som er præget af, hvad man kan kalde en højavancestruktur, hvor avancerne er meget høje i forhold til de fleste andre brancher, og jeg er da overbevist om, at en lov som denne her om autorisation vil tendere imod, at vi får endnu højere avancer. Jeg vil godt forberede ministeren på, at vi, når vi kommer til udvalgsarbejdet, vil stille særdeles grundige spørgsmål om, hvad man agter at gøre i den anledning. Vi vil også godt have en redegørelse for avancestrukturen i denne branche.

Jeg synes, lovforslaget er tilføjelsisk. Man lader ikke autoriserede optikere foretage noget, der ligger nærmere øjenlægens arbejde, end autoriserede optikere gør. Jeg må sige direkte til ministeren, at også forstår jeg simpelt hen ikke logikken i dette lovforslag. Jeg håber altså, vi kan snakke meget længe om det her i udvalget,

og at der kan ændres særdeles meget. Det må der gøres, for at SF kan støtte forslaget.

Gerda Møller (KF):

Det konservative folkeparti kan kun være interesseret i, at befolkningen sikres den højeste mulige standard for de ydelser, som den modtager af landets optikere. Men vi er også af den opfattelse, at den sikkerhed har vi allerede, og derfor vil vi gerne stille et stort spørgsmålstejn ved, om det foreliggende lovforslag overhovedet er nødvendigt.

Når repræsentanterne for Den alm. danske Lægeforening, for sundhedsstyrelsen og for indenrigsministeriet i udvalget som udgangspunkt havde den opfattelse, at samarbejdet mellem læger og optikere stort set har været tilfredsstillende, så kan vi ikke se, at det skulle være nødvendigt at foretage et så alvorligt indgreb i næringsfriheden for de godt 100 optikere, der har udøvet dette fag i en årrække, men som ikke kan komme ind under autorisationsordningen, fordi de ikke har de forudsætninger, som dette lovforslag stiller krav om.

Jeg vil ligesom en række af de foregående ordførere sige, at hvis dette lovforslag skulle komme igennem — men det ser det jo ikke meget ud til efter de taler, der allerede er holdt for de forskellige partier — så vil vi også se meget nøje på overgangsbestemmelserne, fordi det forekommer os, at man ikke i tilstrækkelig høj grad har taget hensyn til de optikere, der har kvalifikationer fuldt på højde med de krav, som loven stiller for at opnå autorisation. Vi har jo en række optikere — dem, der ikke kan komme ind under lovforslaget her — som har frekventeret Teknologisk Instituts optikerskole og aflagt den tilhørende praktiske og teoretiske prøve, deltaget i optikerinstituttets videregående kursus, vi har en række optikere, der har deltaget i kurser i udlandet, f. eks. på Londons universitet, inden for optometri og kontaktlinsepraktik; og andre igen har et solidt og godt samarbejde med øjenlæger, plejehjem og sygehuse, som de nu åbenbart skal afskæres fra.

Jeg har i hvert fald af den række henvendelser, jeg har fået, fået indtryk af, at visse læger henviser deres patienter til optikerne, fordi de mener, at optikerne er bedre skikkede til det end lægerne selv. Jeg mener også, der kommer et stort problem med provindsdækningen, og det er allerede rejst her fra folketingets talerstol. Vi vil altså fra konservativ side, hvis der skal